

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 sierpnia 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego **Z. T.**

o wyłączenie sędziego od udziału w sprawie,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1

Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego
od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. akt I KK 147/24.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 kwietnia 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła wniesiona przez obrońcę skazanego Z. T. kasacja od wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2024 r., sygn. akt I Ka 5/23, utrzymującego w mocy wyrok Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 listopada 2022 r., sygn. akt So 15/21.

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I KK 147/24 i zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej przydzielona sędziemu Antoniemu Bojańczykowi. Zawiadomiony o tym obrońca skazanego złożył wniosek o wyłączenie tego sędziego od udziału w sprawie. Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2024 r. Sąd Najwyższy na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych

Wolności wyłączył sędziego Antoniego Bojańczyka od udziału w przedmiotowej sprawie.

Następnie w trybie losowego przydziału sprawa skazanego Z. T. trafiała do referatów innych sędziów Sądu Najwyższego, podobnie jak sędzia Antoni Bojańczyk powołanych do pełnienia tego urzędu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, zaś obrońca Z. T. konsekwentnie występował o wyłączenie tych sędziów. W rezultacie od udziału w sprawie zostali wyłączeni:

- sędzia SN Małgorzata Bednarek postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2024 r.,
- sędzia SN Stanisław Stankiewicz postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2024 r.,
- sędzia SN Anna Dziergawka postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2025 r.,
- sędzia SN Marek Siwek postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2025 r.,

Po przeprowadzeniu kolejnej procedury losowania sprawa została przypisana do referatu sędziego SN Pawła Kołodziejskiego. W reakcji na to obrońca skazanego Z. T. pismem datowanym 18 lipca 2025 r., zbliżonym treścią do poprzednich pism inicjujących procedurę wyłączenia sędziego od udziału w sprawie, wystąpił o wyłączenie tego sędziego „od rozpoznania przedmiotowej sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie z przyczyn wskazanych przez Sąd Najwyższy we wcześniej wydanych w niniejszej sprawie orzeczeniach o wyłączeniu sędziów. Rozwijając tę myśl należy wskazać, że uzasadnienie wniosku jest przekonujące, bowiem Autor wskazał, iż:

- w złożonej przez niego kasacji podniesiono zarzut zaistnienia uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez udział w składzie orzekającym sędziów powołanych przez Prezydenta RP do orzekania w Sądzie Najwyższym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym

przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw,

- w wydanych w niniejszej sprawie orzeczeniach o wyłączeniu sędziów Sądu Najwyższego motywował te decyzje tym, że sytuacja, w której sędziego Sądu Najwyższego zasiadającego w składzie rozpoznającym kasację dotyczyłyby okoliczności tożsame z tymi, które stały u podstaw zawartego w środku zaskarżenia zarzutu nienależytej obsady sądu, mogłaby wywołać u stron, jak i w odbiorze społecznym, wątpliwości co do braku bezstronności Sądu Najwyższego, a nadto stanowiłoby złamanie zakazu *nemo iudex in causa sua*,
- sędziezia Paweł Kołodziejcki do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego został powołany na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami wspomnianej ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.

W mającej moc zasady prawnej, zatem wiążącej wszystkie składy Sądu Najwyższego, uchwale trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, stwierdzono m.in., że „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw” Trafne argumenty, że wspomnianej uchwały nie zdezaktualizowało orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2020 r., U 2/20, przedstawiono w szeregu orzeczeniach Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienia: z dnia 16 września 2021 r., I KZ 29/21; z dnia 12 maja 2022 r., V KO 37/22; z dnia 17 września 2024 r., I KZ 26/24 i in.). Należy też nawiązać do postanowień wydanych w niniejszej sprawie przez Sąd Najwyższy w *dniach 27 czerwca i 6 listopada 2024 r.* oraz 12 maja 2025 r., powołujących judykaty Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, z których wynika, że orzeczenie wydane przez skład sądu, zwłaszcza Sądu Najwyższego, z udziałem osoby powołanej na stanowisko sędziego w procedurze nominacyjnej prowadzonej przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowanej na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. będzie obciążone wadą traktowaną przez Trybunał jako naruszenie art. 6 ust. 1 Konwencji

o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Wiadomo, że w analogicznej sytuacji szereg osób przeniósł na forum ETPCz swoje sprawy z zarzutem naruszenia prawa do rozpoznania sprawy przez bezstronny i niezależny sąd ustanowiony ustawą, z pozytywnym dla siebie, jednak niekorzystnym dla Państwa Polskiego skutkiem.

Należy również przypomnieć, że dostrzegając znaczenie obiektywizmu sądu przy rozpoznawaniu sprawy, w pkt 6 uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, stwierdzono, iż środek odwoławczy zawierający zarzuty dotyczące uchybienia w procedurze powołania sędziego, nie może być rozpoznany przez sąd, w skład którego wchodzi osoba powołana w takiej samej procedurze. Wypada uznać, że odnosi się to również do składu Sądu Najwyższego mającego rozpoznać kasację, w której treści, względnie w drodze uzupełniającej sygnalizacji, podniesiono zaistnienie uchybienia mającego źródło w procedurze powołania sędziego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uznał, że nie można zanegować starań obrońcy Z. T., by jego sprawę rozpoznał sąd, o którym nie można powiedzieć, że był nienależycie obsadzony – i orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]